

UCHWAŁA NR 106/2006
Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 29 listopada 2006 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Gminy Oława
nr XLVIII/463/2006 z dnia 27 października 2006 roku
w sprawie ustalenia stawek podatku od środków transportowych

Na podstawie art.18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. nr 55 poz.577 ze zm.) oraz art.91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U z 2001 roku nr 142, poz.159 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność pkt 1a w § 1 uchwały Rady Gminy Oława nr XLVIII/463/2006 z dnia 27 października 2006 r. w sprawie ustalenia stawek podatku od środków transportowych z powodu istotnego naruszenia art.10 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz.U. z 2006 r. nr 121 poz. 844 ze zm. dalej "u.p.o.l.") oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. nr 78 poz. 483).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Gminy Oława nr XLVIII/463/2006 z dnia 27 października 2006 r. w sprawie ustalenia stawek podatku od środków transportowych, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 31 października 2006 roku.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że Rada Gminy w § 1 pkt 1 uchwały określiła - zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - wysokość rocznych stawek podatku od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 tony i poniżej 12 ton różnicując ich wysokość. Natomiast w § 1 pkt 1a uchwały ustaliła wysokość stawek podatku od samochodów ciężarowego dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 tony i poniżej 12 ton *"będącego własnością właściciela gospodarstwa rolnego i wykorzystywanego wyłącznie do celów związanych z prowadzeniem tego gospodarstwa"* (stawki te są o 50% niższe od stawek określonych w § 1 pkt 1 uchwały).

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 8 i art 40 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy może kształtować politykę podatkową jedynie w granicach określonych w ustawie i w ramach ustawowego upoważnienia. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 2 upoważniła rady gmin do różnicowania wysokości stawek podatku dla samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej od 3.5 tony i poniżej 12 ton w zależności od rodzajów przedmiotów opodatkowania ("dla poszczególnych rodzajów"), w szczególności ze względu na wpływ środka transportowego na środowisko naturalne, rok produkcji albo liczbę miejsc do siedzenia. Wskazany przepis zawiera konkretnie sformułowane upoważnienie do różnicowania wysokości stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, nie obejmuje natomiast prawa zróżnicowania tych stawek wobec niektórych grup podatników (właścicieli gospodarstw rolnych). Rada Gminy Oława ustalając w § 1 pkt 1a niższe stawki podatku od samochodów ciężarowych będących własnością właścicieli gospodarstw rolnych podzieliła podatników na dwie grupy. Takie zróżnicowanie narusza jedną z fundamentalnych zasad konstytucji – równość

wobec prawa oraz równego traktowania przez władze publiczne – wyrażoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP.

Ustalając niższe (o 50%) stawki podatku od środków transportowych od samochodów ciężarowych będących własnością właścicieli gospodarstw rolnych wprowadziła tym samym częściowe zwolnienie (ulgę) w zapłacie tego podatku. Granice władztwa podatkowego jednostek samorządu terytorialnego wyznacza art. 217 Konstytucji RP wprowadzając jednocześnie rozróżnienie pojęcia zwolnienia i ulgi podatkowej. Przepis ten formułując zasadę wyłączności ustawowej w sprawach podatkowych, stanowi między innymi, że ustawą muszą być określone „zasady przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorie podmiotów zwolnionych od podatków”. Również w orzecznictwie sądowym (por. wyrok WSA z 06 maja 2004 sygn. akt SA/Po 153/04 Serwis Podatkowy Nr 6/2005) wyrażane jest stanowisko, iż niedopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej ustawodawca nie rezygnuje z opodatkowania gdyż jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego, zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku. Zwolnienie podatkowe oznacza natomiast definitywne i ostateczne wyłączenie podatników lub przedmiotu opodatkowania spod obowiązku podatkowego.

Rozróżnienie tych dwóch pojęć prowadzi do stwierdzenia, że rada gminy jest uprawniona do wprowadzania ulg podatkowych tylko wówczas, gdy w danym przepisie ustawowym użyte jest pojęcie ulga. Nie można z przepisu upoważniającego radę gminy do różnicowania (przedmiotowego) stawek podatkowych wywodzić uprawnienia do uchwalania ulg podatkowych (częściowych zwolnień w kwocie równoważące obniżki stawki). Przepis art.10 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie może zatem być podstawą do ustalenia odrębnej stawki podatkowej od środków transportowych dla określonej kategorii podmiotów charakteryzujących się określoną sytuacją, w tym przypadku dla właścicieli gospodarstw rolnych, ponieważ zwolnienia podatkowe o charakterze podmiotowym są zastrzeżone jedynie do regulacji ustawowych.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Gminy Oława przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79 za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski